

CBE/WK/
zaaknummer 13.188

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van

Procedure

Bij brief van 25 september 2013, ontvangen door het CBE op 25 september 2013, heeft mr. namens (hierna: appellant) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examiner (verweerder) van het vak 1C1 van 20 augustus 2013 tot toekenning van het cijfer 5,4 voor het hertentamen 1C1 evenals tegen het besluit van de decaan van de opleiding geneeskunde (hierna: verweerder) van 29 augustus 2013, waarbij aan appellant een negatief bindend studieadvies werd uitgebracht. Op 7 oktober 2013 ontving het college het verweerschrift. Op 25 oktober 2013 heeft appellant zijn beroep aangevuld met een notitie van drs. Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 4 november 2013. Appellant is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. en drs. Verweerder werd vertegenwoordigd door, voorzitter examencommissie, en, lid examencommissie. Aan het slot van de zitting besloot het college de zaak aan te houden en partijen in de gelegenheid te stellen schriftelijk te reageren op de kort voor en tijdens de zitting door beide partijen ingebrachte nadere stukken en vervolgens daarop over en weer schriftelijk te reageren. mr. diende namens appellant een reactie in d.d. 18 november en verweerder d.d. 19 november 2013. Het college ontving een repliek van verweerder d.d. 28 november 2013 en van mr. namens appellant d.d. 16 december 2013.

Voorgeschiedenis, bestreden besluiten

Appellant is in het studiejaar 2010-2011 begonnen met de bacheloropleiding Geneeskunde. Na twee studiejaar had appellant 30 studiepunten, waarmee hij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies (bsa). Deze geeft aan dat het bachelor-1 programma (met een omvang van in totaal 60 studiepunten) aan het eind van het tweede jaar van inschrijving dient te zijn afgerond. Aan appellant werd een negatief bindend studieadvies uitgebracht. Na een bij het college aanhangig gemaakte beroepsprocedure verleende verweerder appellant nog een extra jaar om alle 60 studiepunten van het B1 programma te behalen. Aan het einde van collegejaar 2012-2013 had appellant 54 studiepunten behaald. Appellant mist van het eerste jaar het vak 1C1. Voor het hertentamen van dit vak op 15 juli 2013 heeft hij als resultaat 5,4 behaald. Appellant voldeed hiermee niet aan de bsa norm van 60 studiepunten. Aan appellant werd een negatief bsa uitgebracht. Tegen het besluit tot toekenning van het cijfer 5,4 voor het hertentamen 1C1 evenals tegen het negatief bsa komt appellant in beroep.

Beroep

Appellant stelt dat hij voor het hertentamen 1C1 van 15 juli 2013 een 5,5 had behoren te krijgen, waarmee hij het vak zou hebben behaald en hij een positief bsa zou hebben gekregen. Appellant stelt zich op het standpunt dat hij voor open vraag A, onderdeel 2 te weinig punten heeft gekregen.

Volgens het correctievoorschrift zou appellant naar zijn mening recht hebben op 1 punt. De vraag was om de wetenschappelijke naam van een op tekening met een pijl aangeduide spier te noemen. Volgens het correctievoorschrift was de puntentoekenning als volgt: "m. pterigoideus medialis 2 punten, m. pterigoideus 1 punt". Het antwoord van appellant op desbetreffende vraag was "m. pterigoideus lateralis". De examiner heeft voor dit antwoord geen punten toegekend. Appellant is van mening dat het eerste deel van zijn antwoord ('m. pterigoideus') volgens het correctievoorschrift recht geeft op 1 punt. Er is volgens appellant bovendien sprake van een niet eenduidig correctievoorschrift. Gelet daarop mag niet uit het oog worden verloren, volgens appellant, dat het niet toekennen van 0,1 punt tot gevolg heeft dat hij het vak niet heeft gehaald en als gevolg daarvan zijn studie moet beëindigen.

Appellant heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat het negatief bsa niet kan worden gelegitimeerd met een verwijzing naar zijn resultaat voor het hertentamen 1C1. Kort samengevat is volgens appellant wat betreft de toets voor het vak 1C1 niet voldaan aan het toetsbeleid van de EUR. Het is niet bekend of het tentamen, conform het toetsbeleid van de EUR, aan de gestelde eisen van toetsconstructie voldoet. Ook is niet bekend of het tentamen is gecorrigeerd voor indices met betrekking tot de toetskwaliteit. Bovendien is de cesuur niet gecorrigeerd voor het verschil in moeilijkheidsgraad van het reguliere tentamen en het hertentamen. Het reguliere tentamen kende een slagingspercentage van 70 %, het hertentamen een slagingspercentage van 30%. Dat verschil zou er naar de mening van appellant toe moeten leiden dat de cesuur van het hertentamen wordt aangepast. Het niet-corrigeren van de cesuur acht appellant in strijd met het toetsbeleid van de EUR. Gezien het feit dat het toetsbeleid niet is nagekomen kan volgens appellant niet worden volgehouden dat zijn studieresultaten niet voldoen aan de gestelde bsa norm.

Appellant heeft vanwege ziekte in april 2013 niet deelgenomen aan het reguliere tentamen 1C1. Hij stelt daardoor 1 tentamenmogelijkheid minder te hebben gehad. Appellant verzoekt primair het cijfer voor het hertentamen te verhogen van 5,4 naar 5,5 en subsidiair hem in de gelegenheid te stellen het tentamen 1C1 te herkansen en de beslissing over een eventueel negatief bsa aan te houden in afwachting van het resultaat van de herkansing.

Verweer

In het verweerschrift wordt uiteen gezet dat het door appellant gegeven antwoord op open vraag A, onderdeel 2 ("m. pterigoideus lateralis") een fout antwoord is en daarom niet voor punten in aanmerking komt. De medialis is een andere spier dan de lateralis. Dat voor 'm. pterigoideus' zonder verdere toevoeging nog wel een punt wordt gegeven komt omdat dit een half antwoord is en geen fout antwoord, aldus verweerder. Dat het antwoord 'm. pterigoideus' half goed wordt gerekend betekent volgens verweerder niet dat het noemen van een onjuiste spier ook half goed moet worden gerekend. Het verschil tussen beide spieren is duidelijk aan de orde geweest tijdens het vaardighedenonderwijs. Verweerder bestrijdt dat het correctievoorschrift niet eenduidig is.

Ter zitting werpt gemachtigde de vraag op waarom de examiner geen verweerschrift heeft ingediend, maar de examencommissie. Gemachtigde merkt op dat het cijfer voor het vak 1C1 is gegeven door de examiner en niet door de examencommissie. Een deel van het beroep is tegen de beslissing van de examiner gericht. In een dergelijk geval dient de examiner verweer te voeren,

aldus gemachtigde. Het voeren van verweer op dit onderdeel door de examencommissie acht appellant onzorgvuldig en jegens hem onrechtmatig omdat het door de examinator gegeven cijfer aan een positief bsa in de weg staat.

Verweerder merkt ter zitting op dat zij het beroep als één geheel heeft aangemerkt. In het verweer aangaande het beroep tegen het negatief bsa is de kwestie van het toegekende cijfer voor het vak 1C1 meegenomen. De examencommissie heeft hierover overleg gehad met de examinator van het vak die zijn visie op de beoordeling van desbetreffende vraag heeft gegeven. Voorts wijst verweerder op de emailcorrespondentie tussen examinator en appelland. Omdat de examinator tevens lid is van de examencommissie is de examinator hierbuiten gehouden, zegt verweerder ter zitting.

De examinator heeft, zoals besproken bij gelegenheid van de mondelinge behandeling op 4 november 2013, bij brief van 7 november 2013 respectievelijk 25 november 2013 een verweer ingediend inzake het beroep tegen de beoordeling van een vraag uit het hertentamen van het vak 1C1.

Voorts bestrijdt verweerder dat het hertentamen van het vak 1C1 niet voldoet aan het toetsbeleid. Daarnaast gevraagd geeft verweerder aan dat het toetsbeleid correct is uitgevoerd. Ter zitting brengt verweerder een notitie in over uitgevoerde toets- en itemanalyses van het hertentamen 1C1. Deze analyses hebben niet geleid tot bijzonderheden. Uit de statistische analyse van de vraag waar het in dit beroep om gaat bleek dit geen 'slechte' vraag te zijn, en geen reden om deze vraag uit het tentamen te verwijderen. Verweerder geeft aan in reactie op het betoog van appelland wel degelijk naar de kwaliteit van het hertentamen te hebben gekeken. Er is geen reden te twifelen aan de kwaliteit van het hertentamen. De cesuur bij het hertentamen is dezelfde als die geldt bij het reguliere tentamen. Dat is bewust beleid van verweerder, vastgelegd in artikel 7.4 van de Regels en Richtlijnen voor de Examens 2012-2013. Dat de slagingspercentages voor beide tentamens verschillen heeft volgens verweerder ook te maken met het feit dat in het algemeen aan het hertentamen een selecte groep studenten deelneemt, en wel de groep studenten die wat minder goed presteert.

Appelland is van mening dat voor het hertentamen de cesuur opnieuw bepaald had moeten worden. Verweerder herhaalt andermaal hierop een andere visie te hebben, welke visie is neergelegd in artikel 7.4 van de Regels en Richtlijnen bij de OER van de opleiding. Dit artikel bepaalt dat bij het hertentamen dezelfde cesuur geldt als bij het tentamen, tenzij de examencommissie anders beslist. Daarvoor bestond in dit geval geen aanleiding, aldus verweerder.

Voor wat betreft een herkansing merkt verweerder het volgende op. De examencommissie stelt studenten in de gelegenheid om wanneer zij onverhoopt een regulier tentamen missen door overmacht, dit tentamen te herkansen. Studenten worden vanaf het begin van hun studie erop gewezen dat zij moeten proberen om hun tentamens in één keer, regulier, te halen. Verweerder merkt op dat appelland het tentamen 1C1 inmiddels driemaal heeft afgelegd, telkens met onvoldoende resultaat. Hij heeft zes tentamenkansen gehad. Naar de mening van verweerder heeft appelland voldoende mogelijkheden gehad dit tentamen te halen.

Appelland merkt hierover op dat verweerder miskent dat hij slechts tweemaal in goeden doen het tentamen heeft kunnen maken. De eerste keer heeft hij het tentamen wegens ziekte gemist. De tweede keer behaalde hij een 5,4. In zijn twee eerdere studie jaren werd appelland met bijzondere persoonlijke omstandigheden geconfronteerd als gevolg waarvan zijn studieresultaten niet het

gewenste niveau lieten zien, aldus appellant.

Verweerder riposteert dat appellant na twee jaar nog een extra jaar heeft gehad om de nog openstaande onderdelen van het eerste jaar te behalen. In dat derde jaar moet het dan wel gebeuren, in de woorden van verweerder. Nooit wordt twee jaar extra gegeven, zo zegt verweerder ter zitting.

Overwegingen van het college

Beroep tegen cijfer hertentamen 1C1

Met betrekking tot de beoordeling van een tentamen merkt het college allereerst het volgende op. Het afnemen van tentamens is ingevolge artikel 7.12c, eerste lid WHW een discretionaire bevoegdheid van de daartoe door de examencommissie aangewezen examinatoren. Daaronder valt zowel het vaststellen c.q. formuleren van de vragen als de (wijze van) beoordeling en de beoordelingsnormen. Deze beslissingen kunnen slechts marginaal door het college worden getoetst. Het college heeft na te gaan of de examinerator in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Met betrekking tot open vraag A, onderdeel 2 van het meergenoemde hertentamen is het college met inachtneming van een marginale toetsing van mening dat er geen aanknopingspunten zijn voor een oordeel dat de beslissing van de examinerator om geen punten toe te kennen voor het door appelland gegeven antwoord, geen stand kan houden. Van de kant van de examinerator is helder en begrijpelijk uiteen gezet waarom voor het door appelland gegeven antwoord ('m. pterigoideus lateralis') geen punten zijn gegeven. Niet in geding is dat de beoordeling van desbetreffende tentamenvraag is vastgesteld door examinerator dr.

Voor wat betreft het voeren van verweer merkt het college het volgende op. Op grond van artikel 7.61, derde lid WHW zendt het college het beroep ingeval het is gericht tegen een beslissing van een examinerator, voor de poging tot minnelijke schikking van het geschil toe aan de desbetreffende examencommissie. Indien de examinerator tegen wie het beroep is gericht, lid is van de examencommissie, neemt hij geen deel aan de beraadslaging. In de onderhavige casus is de betrokken examinerator ook lid van de examencommissie. Gelet hierop kan naar het oordeel van het college niet worden gesteld dat de examencommissie onzorgvuldig heeft gehandeld door de examinerator buiten de minnelijke schikkingsfase te houden. De examinerator heeft zijn visie op de door appelland aangevoerde gronden tegen de beoordeling van desbetreffende tentamenvraag gegeven.

Beroep tegen negatief bsa

Voor het geven van een negatief bsa komen, gelet op artikel 7.8b van de WHW, uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van persoonlijke omstandigheden in aanmerking. In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden.

Vaststaat dat appelland niet heeft voldaan aan de (voor hem aangepaste) bsa norm die bepaalt dat hij aan het einde van het studiejaar 2012-2013 alle studiepunten van het B-1 programma moet hebben behaald. Appelland mist aan het einde van studiejaar 2012-2013 het vak 1C1.

Appellant voert aan dat hij ziek was tijdens de eerste tentamenmogelijkheid. Het college is van oordeel dat voor studenten die de eerste tentamenmogelijkheid hebben gemist, het herkansingstentamen de mogelijkheid geeft alsnog tentamen te doen in desbetreffend vak. Ook appellant heeft die mogelijkheid gehad. Dat de eerste kans vanwege overmacht niet kon worden benut maakt dat niet anders.

Overigens heeft het college geconstateerd dat appellant in het studiejaar 2010-2011 andere vakken met voldoende resultaat heeft afgelegd in dezelfde periode als waarin het hertentamen van het vak 1C1 plaatsvond. In de periode waarin appellant het vak 1C1 met onvoldoende resultaat aflegde op 15 juli 2011, behaalde appellant op 8 juli 2011 en op 1 augustus 2011 voldoende resultaten voor andere vakken.

Voor zover appellant heeft betoogd dat het negatief bsa niet kan worden gelegitimeerd met een verwijzing naar het hertentamen 1C1, faalt dit betoog naar het oordeel van het college. De door appellant naar voren gebrachte aanmerkingen aangaande de kwaliteit van het onderhavige tentamen zijn naar de mening van het college voldoende gemotiveerd weerlegd door verweerder. Voor wat betreft het hanteren van een cesuur bij een tentamen neemt het college in aanmerking dat verweerder hierbij een zeer ruime mate van beleidsvrijheid heeft. Het in beroep aangevoerde geeft geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen kiezen voor een cesuur bij het hertentamen zoals zij heeft gedaan.

Alles afwegende en het geheel overziende is het college van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen. Ook dit deel van het beroep dient ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld te Rotterdam op 13 januari 2014 door het College van Beroep voor de Examens van de EUR en ondertekend door de voorzitter en de secretaris van het college.